

Гр. Перник, 01 юни, 2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесети май през две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т. М., като разгледа

докладваното от съдията

административно дело № 124/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството с по реда на чл.,233 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото с образувано по жалба на М.Г.З. *** срещу Заповед с рег. № 101/22.02.2011 г. на Директора на ОД на МВР Перник, е която му е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 месеца.

В жалбата до съда се излагат съображения, че оспорената заповед е незаконосъобразна и постановена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и на материалния закон. Оспорващият твърди, че е изпълнил задълженията си като дежурен полицаи и тези произтичащи от заповед № 139 от 12.02.2009г. на Директора на ОД на МВР гр. Перник. Соча, че не е извършил нарушенията, които му се вменят. Твърди, също, че наложеното наказание е явно несправедливо, тъй като административният орган не е преценил цялостното поведение на държавния служител и не е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите вредни последици, както и обстоятелствата, при които се сочи, че е извършено. На следващо място излага съображения, че заповедта е издадена извън законоустановения срок, съгласно чл. 225, ал. 1, предл. 1 от ЗМВР. С оглед всичко изложено моли, заповедта да бъде отменена и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата, Директор на ОДМВР Перник, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата. В подробни писмени бележки юриконсулт Маркова моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен Съд Перник, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна е приетите по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят по служебно правоотношение е старши полицаи в "Оперативна дежурна част" на Второ РУ"Полиция" гр.Перник при ОД на МВР-гр. Перник. На 26 срещу 27.XI.2010 г. с бил на работа като дежурен в оперативната дежурна част. Във връзка с извършено престъпно деяние-нанасяне на побой на гражданин и влизане в жилище - чужда собственост станало около 3,00 ч. на 27.XI.2010 в с. Рударци, обл. Перник, ул. "Веслец" № 6 на жалбоподателя се наложило да извърти действия, за които е задължен по служба. Не се спори, че жалбоподателят не посещава местопроизшествията, а координира връзката между различните структури, поддържа постоянна връзка с ОДЦ на МВР и другите звена за оперативно дежурство в МВР.

—

На 27.11.2010г. в дома му на ул. "Веслец" № 6 е пострадал Т. С.. Същият е сигнализиран ръководни длъжностни лица от системата на МВР. Със заповед № 13-2945/14.12.2010 г. министъра на вътрешните работи е разпоредил на инспектиращи служби в МВР да извършат проверка по случая, попадащ в пределите на Второ РПУ при ОД на МВР Перник. Указал е, проверката да обхване полицейските служители" работили по случая, сред които е и жалбоподателя. От представените от административния орган доказателства се установява, че комисията е изисквала писмени обяснения от държавните служители работили по случая. След цялостната проверка комисията с изготвила справка е рег. № 19/04.01.2011г.

Комисията е констатирала, че жалбоподателят не е запазил местопроизшествието до пристигане на дежурната оперативна група. В дежурната част е постъпил сигнал. Жалбоподателят е разпоредил автопатрул да посети местопроизшествието. Докладвано му е, че пострадалият се нуждае от спешна помощ. Извикал е екип на центъра за спешна медицинска помощ и на пострадалия на място е оказана първа помощ. На служителите на автопатрула е разпоредил да задържат лицата извършили побоя и да ги докарат в полицейското управление. Дежурният е уведомен, че пострадалия е заключил домът си, а ключовете от лекия автомобил, с които са били нарушителите е в тях. Преценил е, че при наличните средства с които разполага е нецелесъобразно да задържа автопатрула, тъй като извършителите на деянието са задържани, а пострадалия евентуално е с леки телесни повреди. Въз основа на така описаната от комисията и приета за установена от съда фактическа обстановка, административния орган с приел, че са налице бездействия, изразяващи се в незапазване местопроизшествието до пристигане на дежурната оперативна група и ценени от проверяващите като нарушение на длъжностни задължения, произтичащи от изискванията на чл. 26, т. 4 от Инstrukция рег. № 1373 от 21.06.2010. "За организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР" и на изискванията на т. 3 от Заповед № 139 от 12.02.2009г, на Директора на МВР относно "Подобряване организацията на дежурства в ОД на МВР за посещение на местопроизшествие".

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оспорения в настоящото производство акт е наложено дисциплинарно наказание на служител от МВР, категория "В".

В настоящия случай, на основание заповед на министъра на вътрешните работи е възникнало основание да се предизвика проверка от дирекция "инспекторат" при МВР. В хода на проверката, материалите от която са приложени като доказателства по делото, при прилагане вътрешно ведомствени методи на извършването инспектиращите са стигнали до неоспорени доказателства и са дали становище за това, че са извършени дисциплинарни нарушения.

В административната преписка са приложени доказателства, за това, че по повод проведена проверка са установени нарушения на служебните задължения на няколко полицейски служители, сред които и жалбоподателя. Това е наложило да бъдат наложени дисциплинарни наказания, с отделни заповеди по отношение на лицата, за които е имало данни за нарушение на служебни задължения.

За жалбоподателя е констатирано от инспектиращите и в по късен момент отчетено от административния орган, наложил наказанието, че като дежурен полицаи в оперативна дежурна част не е запазил местопроизшествието до пристигане на дежурна оперативна група съгласно чл. 26, т. 4 от Инструкция рег. № 1373 от 21.06.2010г. "За организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР" и не е взел незабавни мерки за запазване следите от престъплението и охрана местопроизшествието да извършване на неотложните и първоначални следствени действия, нарушение на т. 3 от Заповед № 139 от 12.02.2009г. на Директора на МВР относно "Подобряване организацията на дежурства в ОД на МВР за посещение на местопроизшествие".

Изложено от жалбоподателя, че не е нарушил задълженията си описани по-горе, а напротив, че е направил всичко необходимо за запазване на местопроизшествието не се споделят. Безспорно е установено в хода на проверката от комисия от инспектиращи, че извършеното посегателство върху личността на гражданин от двама известни извършители по същината си се откроява с нагlost и цинизъм от страна на извършителите. Безспорно е, че жалбоподателя не е разпоредил местопроизшествието да бъде запазено до пристигане на дежурната оперативна група, тъй като е преценил, че силите трябва да бъдат пренасочени, с оглед динамичната обстановка. Съдът дава вяра на жалбоподателя, касателно твърденията му, че по време на дежурството му са станали и други инциденти, а същият е разполагал само с два патрулни автомобили, но не подлежи на коментар обстоятелството, че съгласно представената длъжностна характеристика същият е имал възможността да "извика подкрепление" и по този начин в максимална степен да изпълни служебните си задължения. При наличие на достатъчно данни за извършено престъпление, пострада лице и задържане на извършителите на престъпно деяние, за които действия дежурният е знаел /видно от сведения от Марио Манолов и /Димитър Цветанов, дежурния автопатрул/, безусловно обуславят извода на административния орган, че е налице нарушение на служебни задължения, изразяващи се в невзимане на незабавни мерки за запазване следите от престъплението и охрана местопроизшествието до извършване на неотложните и първоначални следствени действия. В настоящето производство жалбоподателя не успя да ангажира доказателства, от които да е видно, че е разпоредил местопроизшествието да бъде запазено до пристигане на оперативна дежурна група. При достатъчно данни, че е налице извършено престъпление няма място за преценка, а следва стриктно да се изпълняват разписаните в НПК процедури, застъпени като правомощия на органите в ЗМВР, а подробно уредени касателно правомощия на полицейските органи в инструкция рег. № 13-1373 от 21.06.2010г., касателно чл. 26. Така описани действията, които е бил длъжен да извърши наказания служител инкорпорират състава на чл. 224, ад. 2, т. 2 от ЗМВР.

С оспорената заповед на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание". Съгласно чл. 231 от ПП на ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед само и единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 2 - 10 от ЗМВР, а именно дисциплинарно наказание "уволнение". В разглеждания случай, такива данни не са били налице, поради което и съгласно разпоредбата на чл. 228а от ПП на ЗМВР при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 1 от ЗМВР или по чл. 225-229 от ЗМВР, дисциплинарното производство може да започне и

без издаване на заповед. Дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

Доколкото в жалбата няма твърдения за нарушения на административно производствените правила, съдът констатира, че заповедта с издадена в съответствие с правилата разписани в ЗМВР и ПП на ЗМВР, издадена е от компетентен орган- Директора на ОД на МВР гр. Перник. Дисциплинарното производство е проведено и наказанието е наложено в посочените преклузивни срокове на чл. 225. ал. 1 от ЗМВР, тъй като материалите от проверката са изпратени на компетентния орган с рег. № 123 от 10.01.2010г., а заповедта е издадена на 22.02.2011г.. Наказанието е наложено въз основа на резултатите от проверката. Изводът на съда, че са спазени сроковете по налагане на дисциплинарното наказание не се променя и от ТР № 2 от 04.07.2002г., на което се позовава жалбоподателя.

Не намира основание твърдението на жалбоподателя, че наложеното административно наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 227. ал. 1, т. 11 от ПП на ЗМВР и ал. 2 дисциплинарно наказание "порицание" се налага включително за неизпълнение на служебни задължения или заповеди за срок от шест месеца до една година, като се изразява в отправяне на предупреждение към държавния служител, че при извършване на друга нарушение по ал. 1 в срока на наложеното наказание ще бъде санкциониран с по-тежко дисциплинарно наказание. Преценката относно вида и размера на наложеното наказание е на наказващия орган и не подлежи на съдебна преценка за законосъобразност.

Съобразявайки се с изискването на чл. 237, ал 1 от ПП на ЗМВР, към момента на издаване на оспорваната заповед, Директорът на ОД на МВР Перник е разполагал с материали, годни и достоверни да установят извършеното нарушение на служебните задължения от страна на жалбоподателя. Съгласно чл. 224 от ЗМВР, дисциплинарната отговорност обхваща нарушение на служебни задължения, неизпълнение на разпоредбите на този закон, издадените въз основа на него подзаконовите нормативни актове, на заповеди и разпореждания на ръководството на МВР и преки ръководители, неизпълнение на служебните задължения, неспазване на служебни правомощия, както и неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Неизпълнението на задължения произтичащи от изискванията на чл. 26, т. 4 от Инструкция рег. № 13-1373 от 21.06.2010г. и т. 3 от Заповед рег. № 139 от 12.02.2009г. на Директора на ОД на МВР представляват по съществото си нарушения на служебната дисциплина.

Изложените оплаквания за незаконосъобразност на оспорваната заповед не навеждат основания, които да се възприемат от настоящия състав и да се постанови отмяна.

Горните правни и фактически изводи обосновават и липса на нарушения на приложимите правни норми за провеждане на производство по налагане на дисциплинарно наказание "порицание" и при издаване на обжалваната заповед, като същата е издадена при спазване на установената форма и има предвиденото съдържание, в това число правно и фактическо основание. Следва да бъде отбелязано само, че при издаването на заповедта административния орган е посочил правната норма на чл. 228, т. 2 от ЗМВР, а не на т. 3 /ДВ бр. 88 от 2010г., в сила от 1.01.2011 г./. Съдът намира, че страните не правят възражения в тази насока, поради което приема, че е налице техническа грешка при изписването. Заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на относимите процесуални норми, в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона. В рамките на дисциплинарното производство жалбоподателя не е

представил доказателства за твърдяните от него факти. Оборване на установените факти, установени в рамките на проверка от инспектиращи по заповед на министъра не е извършено и в съдебното производство. Ангажирани бяха гласни доказателства, които съдът кредитира в цялост. Същите обаче по никакъв начин не променят установената фактическата обстановка, а именно, че не е запазено местопроизшествието. При това положение настоящия състав намира, че правилно и в съответствие е чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР отговорността на жалбоподателя, за нарушение на служебната дисциплина е ангажирана. Съдът, съобразява наличието на материално правните основания, обективирали фактическия състав по чл. 226, ал., 1, т. 3 от ЗМВР, както е извършил административния орган, поради което не са налице нарушения на административно производствените правила.

Но изложените съображения, не са налице основания по чл. 146 от ЛИК за отмяна на оспорената заповед, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. Не е поискано присъждане на разноски от ответника, при което и съдът не се произнася.

Във връзка с изложеното, Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М.Г.З. *** срещу Заповед с рег. № 101/22.02.2011 г. на Директора на ОД на МВР гр. Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: /п/